

Franc
Merkač

Ko pa zaj

KOROŠKA JESEN

nič se ne boj
borovo šumenje
le bol hladi
da v mesečini
z vetrom odleti
in ko svita se nov dan
opere rosa blede kri

lopovi   tam med kuštravimi bori
smrekami in hrasti
v ozki dolgi pokrajini
trgajo lipovo cvetje
veje lomijo

nesramneži   lubje pa ječi ko noži režejo

nič se ne boj
borovo šumenje
bol hladi
da odleti
z vetrom
v mesečini

TAJNOTRAJNA
SEJA

predsednik predsedstva
komisije za izjemne zadeve
ja
pri zadnji tajnotrajni seji
je sprožil akcijo
ko je videl statistično krivuljo
ki je zapuščala okvir

ODBORNIKI PODPORNIKI
UKROTITE JO
ZA MUAJ' DELI
UKROTITE JO
ŽI DRUČ JE ZBGLÓVA

in vsi ti coprniki komisije
so zgrabili in zakrivili krivuljo
krivikrivovul
v dopadljivo smer

izkrivljeni
iz kolenske perspektive pričakujoč
oči obešene
na predsednika predsedstva komisije
soglasno proseč direktivne instrukcije
KO PA ZAJ

UGANKA
BOMO UJELI
SVOBODO

mного besed imam
pa nimam nobene
da povedal bi kako sopiham

vsakdaji kruh na polici
voda vsakdanja
vsakdanja do amena
misli pa krvavijo
curek prereže pot
ki gre v smer tjavdan
da se zamisliš

včasih misel ti izkrvavi
in na pot pozabiš
se obrneš
pogledaš nazaj
kje si hodil

*

zaletavamo se za svobodo
kot bi bila pred nami
kot bi jo zdaj pa zdaj
skoraj UJELI
pozabimo pa pogledati pod noge
kaj se nam baše na obuvalo
kaj ječi
kaže s pestjo za nami

POETU
PRIPRAVLJENEMU
NA SKOK

če masohist si
pridi na koroško
mlini še stojijo
sadistični našisti meljejo
meljejo
meljejo

nasipajo moko v svoja korita
misli pa so jim v štreno lulejev zvite
prazna napetost je v njih skrita

o dlakocepstvu ne moremo več govoriti
cepijo se organi
klanje brez krikov
klanje brez krvi
nemočni silneži bedijo nad usodo
v mokastem klanju in pljuvanju
v tej zamesi
do gležnjev

skoči

v novo
a ne na trampoline ki zanašajo v mline

skočimo

STRESE TE PRI KORENINAH   strese te pri koreninah
                                          včasih
                                          se ti sline posušijo v ustih
                                          in nastane suša
                                          se ti grlo zamaši
                                          te pretrese tja do mozga
                                          da na čelu se ti rosa naredi
                                          ti na občutljivo sluz natrosi kdo soli
                                          da zapeče te srce
                                          in bolešno zaihti
                                          se oči napijejo ti stekla
                                          da po kapljicah po licu ti drsi
                                          ustnice ti pa k tlom tišči
                                          kakor da bile bi iz jekla

DOMNEVA   duh dahne v deteljo
                                          v šopek jo miš nadeva
                                          pajek ga zveže

                                         kdo bo šopek namočil med suhljad
                                          ki so ji bliski zabili življenje

                                         zelenosita detelja
                                          fatamorgana v prstenem mrtvilu
                                          kdo jo bo videl

                                         domneva
                                          da pajek in miš bosta
                                          vezala deteljo v puščavi
                                          je pač ena od tistih
                                          ki se uresniči
                                          le vsakih par milijon let
                                          tako rekoč
                                          černobilska domneva

ZASIDRANA   kemozamoflanega
 ROBA USTNIC   je pobralo že v jutranjih urah
                                          zadnji dih je bil kratek
                                          krajši od pričakovanega
                                          saj ga je zažrinkalo
                                          kot bi škrcnil

bolno sranje
kemiki so to vedeli
so tudi povedali
a kaj
ko pa se moraš odpočiti
že ob novici sami
kje pa boš jemal sebe in druge
da boš razvzhlaval bolno sranje
saj ti obstrmijo zrkle
kot zažrinkanemu
zasidrane v obupu

kolikokrat ščrkucneš
da se ti razvrstijo črke
v odrešilne simbole
da izbesediš
vso miselno navlako
da se v uporno
životvorno dejanje poženeš

komaj pa se sonce sprehodi po popku
pa si že srečen
zadovoljen
srečnovoljen človeček

spet je bil kratek
v jutranjih urah
zasidrana sta roba ustnic

RED   dnevni red
         volitve
         sprememba statutov
         molitve

verujem v boginjo mater vsemogočno
stvarnico nebes in zemlje
in hčerko njeno

PREDAJANJE
VAJETI

tisočdevetstodevetindevetdeset
ratatata

brez kože hlepi
štrli maščevalno
jedrasti vidijo pogledi
vigredni dokazujejo macesni rumenkasti
nerazpeto verigo hiranja

skrb raste
groza mutira
predaja se
nedotaknjena mrhovina
živodosledno žari

revolucija se vmešava v evolucijo
čas za boginje
tokrat so one na vrsti
ustvarjajo
možata zavest se užaljena izblini

STRAST
ŽIVEGA

čakati na sanje
se z njimi povleči
na gorko strast živega
to se tudi meni prileže

otepati se vsakdana
vendar jasno shoditi
v odmerjeni resničnosti
saj ta mi čevlje veže

če bi le smrt lahko prekrokal kot noč
to strast bi užival

življenje brez pogreba
tja v samo veselje
se bi zadihal